

ПОСМАТРАЊЕ ПОСТУПКА КАО ЦЕЛИНЕ

Поступак се мора посматрати као целина од подношења иницијалног акта, а не од дана када је спис примљен у виши суд ради одлучивања о жалби.

Из образложења:

"Поступајући по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, Апелациони суд као првостепени суд је утврдио да је предлагач у својству тужиоца 2.9.2010. године Основном суду поднео тужбу ради сметања државине. Решењем од 14.5.2014. године усвојен је тужбени захтев. Предмет је по жалби достављен Вишем суду 12.9.2014. године, али су списи 27.2.2015. године прослеђени Апелационом суду ради одлуке о преношењу надлежности. Апелациони суд је 3.3.2015. године пренео надлежност са једног на други Виши суд, који је решењем од 16.4.2015. године одлучио о жалби. У образложењу првостепеног решења наводи се да је предлагач тражио да се утврди повреда пред другостепеним судом, те се према мишљењу првостепеног суда предмет оцене повреде права на суђење у разумном року може ограничити на дан када је предмет Основног суда примљен у Виши суд ради одлучивања о жалби (12.9.2014. године), до момента када је предмет прослеђен Апелационом суду ради делегирања надлежности (27.2.2015. године). Првостепени суд је мишљења, како се ради о периоду од пет месеци, не може се сматрати неоправдано дугим периодом, тим пре што је о жалби тужене одлучио суд на кога је пренета надлежност 16.4.2015. године, чиме је с тим даном правноснажно окончан поступак због сметања државине. Са наведеног је првостепени суд одбио као неоснован захтев предлагача јер трајање поступка пред другостепеним судом не прелази оквир од девет месеци у којем је по Закону о парничном поступку дужан да одлучи по жалби.

Основано се жалбом предлагача указује да се наведени став првостепеног суда заснива на погрешној примени материјалног права.

Према одредби чл. 8а ст. 1. и 2. и 8в Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ 116/08 ... 101/13), странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року.

По захтеву странке, суд ће ценити да ли је укупна дужина трајања поступка од подношења захтева разумна или није. При том ће имати у виду укупно трајање поступка од подношења иницијалног акта којим се поступак покреће. То даље подразумева да се поступак мора посматрати као целина од подношења иницијалног акта, а не од дана када је спис примљен у виши суд ради одлучивања о жалби, како то погрешно сматра првостепени суд. Ово тим пре што предлагач у реферату захтева указује и на периоде неактивности првостепеног суда.

У поновном поступку, првостепени суд ће у складу са примедбама из овог решења, оценити трајање поступка пред судом, имајући у виду време од подношења тужбе 2.9.2010. године, те да ли је у том периоду суд поступао ажурно и ефикасно, као и понашање самог предлагача, од којих чињеница зависи и одлука о поднетом захтеву за заштиту права на суђење у разумном року".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж з 1586/2015 од 29.10.2015. године утврђена 30.5.2016. године на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року)